KATONA JÓZSEF SZÍNHÁZ KECSKEMÉT

O'NEILL:

EGY IGAZI ÚR

1973—74

„. . . A szerelem
rabszolgái vagyunk
Anyám,
nem a férfiaké.
Igen, egy asszony
meg tud bocsátani
mindent
annak a férfinak,
akit szeret
és még
azután is szeretheti,
mert rajta keresztül
találta meg
önmagában
a szerelmet;
és az a férfi
semmit sem számít,
mert a szerelem az,
a magunk szerelme,
amit benne szeretünk
és a büszkeségünk
mindenre hajlandó,
csakhogy
ezt megtarthassuk . . ."
(O'Neill: Egy igazi úr)

Eugene Gladstone O'Neill

(1888—1953)

Részletek Benedek András tanulmányából. Megjelent „Az amerikai irodalom a huszadik században" című kötetben (Gondolat, 1962.)

Amerikában alig másfél évszázados a színházi élet története. A rohamosan népesedő és fejlődő országgal együtt rohamosan fejlődött és népesedett színházi világa, amely a múlt század végére messze elhagyta az európai országokét. A színház kitűnő üzletnek bizonyult, különösen a producer számára, aki egyetlen darab előadására szerződteti a társulatot, béreli ki valamelyik színház helyiségét. Ha a produkció sikerül, a központban, New Yorkban is el lehet játszani egyfolytában egy-két évig, utána pedig eredeti vagy másodszereposztásban akár tíz-tizenöt évig is a vidéki városokban. A színházak szaporodásával azonban nem tudott lépést tartani az eredeti drámairodalom. Az első időszak műsorát Shakespeare neve fémjelzi: egy-egy jóhírű angol színész, Kean Macready, Kemble rándul át az Újvilágba vendégszerepelni Shakespeare-darabok címszerepében — vagy gyöngébb európai melodrámákkal, mint a Dumas-regényből készült Gróf Monte Christo. Nyomukban aztán föltűnnek a helyi nagyságok és a helyben gyártott melodrámák, mint a Tamás bátya kunyhója. Az irodalmi értékű modern polgári dráma csak a múlt század vége felé jut el a nagyobb városokba, de a hasonló értékű amerikai dráma még sokáig nem akar megszületni. Első úttörője: egy teoretikus, George Pierce Baker professzor és egy műkedvelő együttes, a Provincetown-Players. A professzor 1905-től kezdve a Harvard-egyetemen tanítja a drámaírás technikáját, s az ő tanítványai közül kerülnek ki az első amerikai drámaírók. A műkedvelő együttes tíz évvel később alakul meg, s az ő előadásukban kerül színre a legtehetségesebb Baker-tanítvány, O'Neill első színdarabja, az „Útban Cardiff felé" (Bound East for Cardiff, 1916). Ezzel az előadással lép be Amerika a drámairodalom történetébe.

Eugene O'Neillt jóformán a bölcsőben eljegyezték a színházzal. Apja, James O'Neill a maga korának egyik legtehetségesebb és legnépszerűbb színésze. Írországból vándorolt be és fiatalon Shakespeare-szerepekben tűnt fel. Azután nagy

sikert aratott a Monte Christo címszerepében, s ez a siker megpecsételte életét. Éveken át játssza ezt az egy szerepet, s van olyan esztendő, hogy ötvenezer dollárt is megkeres vele. Jómódú emberként vonul vissza a színpadtól, de keserűséggel a szívében: eladta tehetségét. Eugene gyermekkorától kezdve szemtanúja ennek a tragédiának, más-más formában többször is megírja majd s megfogadja hogy ő pedig sohasem fogja könnyű érvényesülésért eladni magát.

Anyja Ella Quinlan is ír származású, s fiatalon ő is színészkedett. Asszonykorában visszavonul a színi pályáról: feleség és anya szeretne lenni otthont teremteni családjának. De a férj sikerei városról városra szállodából szállodába hajszolják a családot, s az asszony a megvalósíthatatlan ábránd helyett a morfium ábrándvilágában keres vigaszt. Álomélet, de még mindig szebb a valóságnál . . .

A szülők vallásos katolikusok, s a gyermeket is ebben a szellemben próbálják nevelni, katolikus középiskolákban. A serdülő ifjút vonzza ugyan a vallás misztikuma de a dogmatizmust nem tudja elviselni. Féktelen természet, mint ír ősei az egész Tyrone-nemzetség, nincs maradása egyik intézetben sem. Beíratkozik az egyetemre, de tanulmányait félbehagyja, hogy megnősülhessen. Rövid, nyugalmas hivatalnokélet után elválik feleségétől, fölcsap tengerésznek, és Hondurasba hajózik aranyat keresni. Egy évig hajózik Buenos Aires és Afrika között egy teherhajón, de gyönge fizikuma miatt kénytelen lemondani a kóborlás gyönyörűségéről. Tuberkulózisa félévi szanatóriumi életre kényszeríti s valójában most kezd olvasni és írogatni. Elolvas mindent ami a kezébe kerül tudományt és szépirodalmat. Marxot forgatja s a drámaírókat a görögöktől Ibsenig és Strindbergig. Szatirikus verseket ír a szocialista Call és The Masses című lapokba, támadja a kapitalizmust és az imperializmust testvérgyilkosságnak nevezi a világháborút. Amikor fölépül, riportokat kezd írni. De a családi összeköttetések és hagyományok ismét a színpad közelébe sodorják. Rövid színészkedés után 1914-ben beíratkozik a Harvard-egyetemre, Baker professzor drómaíró-stúdiójába hogy megtanulja a drámaírás mesterségét.

Az irodalmi közvélemény fölfigyel a színházra s a színház az íróra. O'Neill tarsolyában — az Útban Cardiff felé-n kívül — több más egyfelvonásos van a Glencairn hajó legénységéről. Egymás után színre kerül valamennyi, s a szerző maga is föllép némelyik darabjában. Legjobban sikerült a megrendítő „Hosszú az út hazáig" (The Long

Voyage Home), a svéd Olson matróz története. Olson tíz éve szeretne hazatérni Stockholmba szakítani a tengerészettel, letelepedni a szárazföldön. De valahányszor partot ér keresményét mindig elissza. Utoljára, mikor együtt a pénz, s ellenállna a pálinka kísértésének, egy matrózkocsmában elkábítják, kirabolják és öntudatlan állapotban valami halálhajóra cipelik, ahova szépszerével egyetlen matróz sem szegődnék el. A dráma világosan mutatja már O'Neill életének és drámáinak alapmotívumát, az elhibázott élet tragikumát. Csaknem minden későbbi műben erről van szó, a modern végzetről, amely éppoly kegyetlen, mint az ókori hősöké, csak éppen ital, szenvedély, ballépés, átöröklés vagy egyéb a neve. Az ember és a világ nagy konfliktusára tapint rá az író, s egyelőre nyitott kérdés, hogy a kettő közül melyik a súlyosabb tényező. A világ, amelynek rossz társadalmi berendezkedése bírálható és megváltoztatható, vagy az ember, akinek adottságai szerinte megváltoztathatatlanok. A társadalmi dráma és a lélektani dráma válaszútja ez.

Új hang csendült meg ezekben a tengerészdarabokban, a kisemberek, proletárok hangja, Hauptmann, Gorkij, Heyermans drámáihoz hasonló. O'Neill jóformán kottára szedi a világ minden tájáról összeverődött matróznépség mindenféle tájszólását, és aprólékosan megfigyelt, eddig soha nem látott figurákkal népesíti be az amerikai színpadokat. Bővérű utcalányok, a parti kocsmák sunyi vámszedői s közöttük néhány remekbe formált, marcona férfi, akiket a kalandvágy csábított a tengerre. Nem tudnak, de többnyire nem is akarnak elszakadni tőle, bár érzik, hogy fölemészti életüket.

A dráma örök tárgya az ember harca a végzettel, amelyet az ókori írók az istenekkel személyesítették meg. A modern író — Rousseau, Darwin és Freud nyomán — másként látja ezt a küzdelmet. O'Neill úgy véli, hogy megszakadt a természettel való állati harmónia, a szellemmel való harmónia pedig nem született meg. Az ember köré börtönfalakat von a világ, s hiába próbálkozik, e falakat nem tudja áttörni. A börtönfalakat színpadilag igen hatásosan ábrázolja a díszlet állandó alapvása: hajókazán, hivatal, állatkert mind ugyanazt, a börtön képét idézi a néző elé. A gyermek-

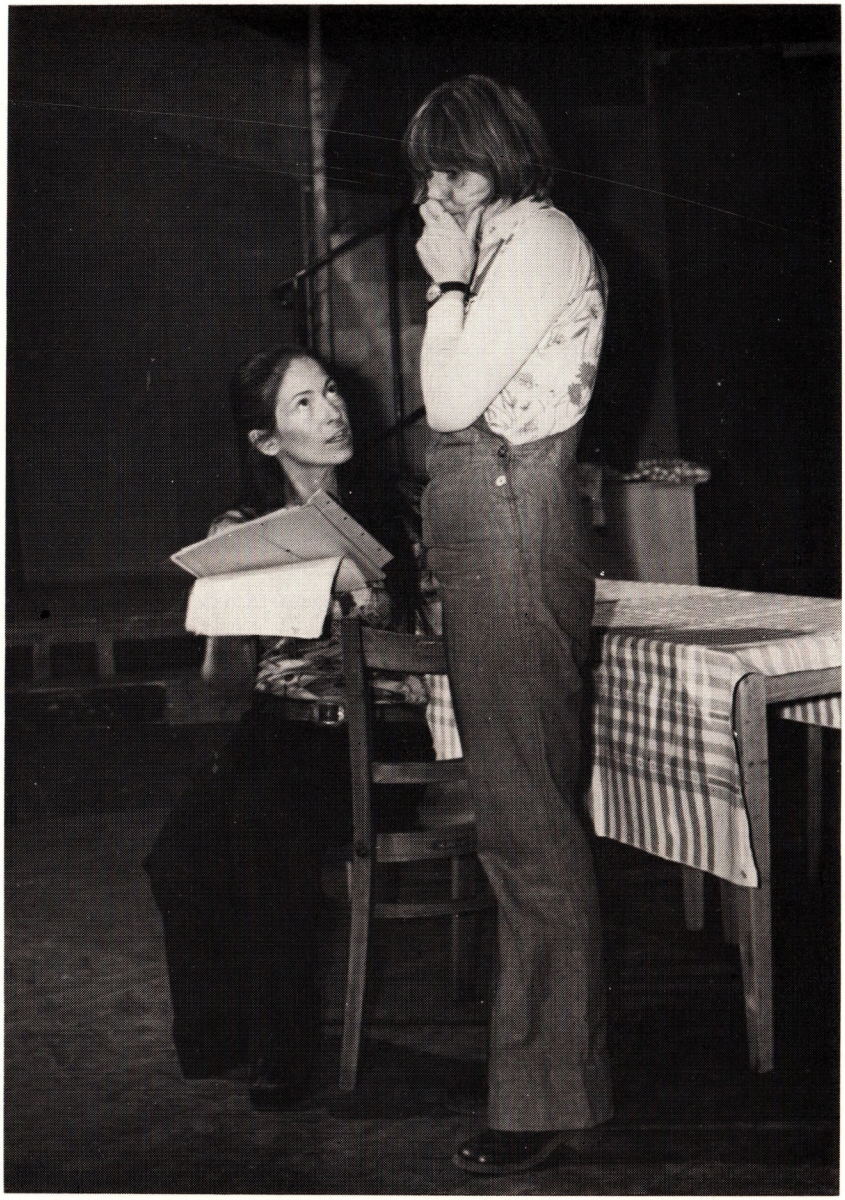

kori vízió, az elhibázott élet tragikuma most már az egész emberiség sorsára vonatkozik.

O'Neill nagyon is jól látja a kor társadalmi ellentmondásait, de jobban érdekli hőseinek lélektana, a bennük tomboló szenvedélyek és gátlások ábrázolása, s a társadalmi problémákat mindinkább a háttérbe szorítja.

Siker és népszerűség régóta hozzászegődött már: három darabját is kitüntették Pulitzer-díjjal, s 1936-ban megkapja a Nobel-díjat. Darabjait világszerte játsszák nagy sikerrel, ami nem utolsó sorban bizonyos színpadi fogásoknak köszönhető. A „Jones császárt" üldöző tam-tam dobok hangja, a világot jelképező börtön és gorilla-ketrec, az álarc, a „Vágy a szilfák alatt" szimultán színpada, a „Különös közjáték" sok félreszólása

— csupa újszerű (vagy annak látszó) hatáskeltő elem, amely csábítja a rendezőt s a közönséget is. Régen ismert, szinte illetlenül fölelevenített — Shakespeare sikereinek egyik nyitja — a halálban, öngyilkosságban, melodramatikus elemekben bővelkedő cselekmény: a választékosabb polgári dráma elszokott ettől, de a közönségnek még mindig kell. Divatos újdonság a sokfajta komplexus és kötődés: a művelt társalgás ez idő tájt szinte elképzelhetetlen a freudi lélektan terminológiája nélkül, s az irodalom szállítja a példákat. Mélylélektan, melodramatikus cselekmény, hatásos színpadi fogások — jobbára ezekkel a vádakkal illetik a kortársak O'Neill eddigi drámáit, s nem is mindig alaptalanul. De most, úgy látszik, új korszak kezdődik.

Az „Örökkön örökké" bemutatója után úgy nyilatkozik, hogy hosszabb időre visszahúzódik a nyilvánosság elől, s kilenc összefüggő drámából álló ciklus írásába kezd, azzal óhajt legközelebb föllépni. Nem így történt. A szünetet megnyújtja a második világháború s az író betegsége, az egyre súlyosbodó Parkinson-kór.

Családi életét földúlja első házasságából született fiának öngyilkossága, lánya házassága (a sokkal idősebb Charlie Chaplinhez megy feleségül), s az író most már harmadik feleségével sem tud összeférni. A cikluson dolgozik ugyan, de a darabok egy részével elégedetlen, s azokat megsemmisíti. A megmaradottak csak halála után kerülnek nyilvánosságra. Alighanem a készülő ciklusra vonatkozik ez a keserű nyilatkozat: „Amerikának minden megadatott, inkább, mint bármely más nemzetnek a történelem során, de mi eldobtuk magunktól a lelkünket, amikor megpróbáltunk valami azon kívül állót megszerezni, s az lesz a vége — az efféle magatartásnak mindig ez a vége —, hogy lelkünket is elveszítjük, meg azt is, amit megszereztünk . . . Mit ér az ember, ha

megszerezte az egész világot, de elveszítette a lelkét?" A ciklus tervében most már tizenegy darab szerepel, s az egésznek ez lett volna a címe: „Rege a birtokosokról, akik önmagukat helyezték birtokon kívül".

Valóság és ábrándvilág kettőssége az álmok mögött eltörpülő, csődbe jutott élet — ez O'Neill utolsó korszakának nagy élménye, erről szól a ciklus két megmaradt darabja is.

Az „Egy igaz úr" (A Touch of the Poet) hőse Cornelius Melody, egykori írországi nemesúr, Wellington gárdaezredének volt őrnagya, Byron rajongója, aki most kocsmáros egy Boston környéki amerikai faluban. Furcsa, tragikomikus és anakronisztikus figura, aki a valóságot nem hajlandó tudomásul venni, s igazán csak akkor él, ha az ital mámorában felölti a régi uniformist, amelyben még Napóleon ellen hadakozott népének szabadságáért. A realitás és az álomvilág kettősségét egy igen egyszerű s épp ezért minden eddiginél iróibb fogás jelzi: Cornélius beszédmódja. O'Neill igen jól ismeri az élet nyelvét, s minden darabjában reálisan beszélteti szereplőit, gyakran irodalom alatti tájszólásban, ami néha már modorosságnak hatott. Itt az irodalmi angol és az ír tájszólás váltakozása tudatos írói fogás. Pontosan jelzi hősének lelkiállapotát. Cornélius irodalmi nyelven beszél, míg álmaiban él, s végül tájszólása érzékelteti, hogy belenyugszik deklasszálódásába . . . A történet cseleménye szerint derűsen végződik (Cornélius leánya

egy lenézett jenki felesége lesz, s ebbe az apa is belenyugszik), de az író szíve a feudális nagyvad Cornéliusért dobog, s mélabúsan búcsúzunk az ábrándvilágtól. A sivár Újvilágban mégis csak ez az óvilági figura az egyetlen talpig ember. És most, hogy lehámlott a korábbi írások minden hatásvadászó trükkje, fölragyog O'Neill legmaradandóbb írói erénye: belülről látja és rendkívül intenzíven tudja ábrázolni az embert.

A tragikus életszemlélet magja az író lelki alkatába van elvetve: szétzüllő családja sorsán, saját gyönge fizikumán át nézi a világot, s a problémákat azért érzi megoldhatatlannak, mert önmagán sem tud segíteni . . . O'Neill filozófiája metafizikus, lélektana patologikus, darabjaiban gyakran indul ki zavaros vagy hamis tételekből, de az eredmény mindig meghökkentő s a maga módján reális. Többre vállalkozik, mint amit művészileg ábrázolni tud, de az a véleménye, hogy csak a felület jelenségeit piszkálgatja az az író, aki nem az élet végső értelmét keresi. S az ő drámai életművének épp az a legszebb és legjellemzőbb vonása, hogy szakadatlanul és szenvedélyesen keresi az élet értelmét.

O'Neill fontosabb művei:

Útban Cardiff felé, 1916
Hosszú az út hazáig, 1918
Túl a szemhatáron, 1920
Jones császár, 1920
Anna Christie, 1921
Szőrös majom, 1922
Isten szárnyas gyermekei, 1922
Vágy a szilfák alatt, 1924
Brown, a nagy isten, 1926
Lázár fölnevet, 1927
Különös közjáték, 1928
Dynamo, 1929
Amerikai Elektra, 1931
Ifjúság, 1933
Örökkön örökké, 1934
Utazás az éjszakába, 1940
Jegesember, 1946
Boldogtalan hold, 1952

(A magyarul megjelent műveket megtalálja a Katona József megyei könyvtárban

Interjú Ruszt Józseffel

O'Neill ismert és népszerű nálunk, ám azért nem játsszák túl gyakran. Az „Egy igazi úr" pedig valódi ritkaság; miért választották épp ezt?

— Sok hálás szerep van benne . . . Ez fontos szempont egy olyan áldozatos és önzetlenül dolgozó együttes esetében, mint amilyen a miénk . . . És azért, mert ez a drámai hang régen szólalt meg nálunk . . .

S ön miért választotta Shakespeare feltűnést keltően modern színpadra állítása után ezt a hagyományosnak tekinthető játékot?

— Nagyon szeretem O'Neillt. Olyan számomra a század drámairodalmában, mint Thomas Mann az epikában.

Rendezett-e már O'Neillt?

— Kettőt. Az Amerikai Elektrát és a „Hosszú út az éjszakában"-t. A mostani, az „Egy igazi úr" még ezeknél is régebbi ügy számomra. Főiskolás koromban figyeltem fel a mű remek alakításokat kínáló különös világára, s azóta is vártam az alkalmat, hogy eljátsszassam.

Van-e benne valamilyen különös, rendhagyó feladat?

— Ezeknél a nagy lélektani drámáknál ugyanazt az adaptációt kell elvégezni, mint teszem azt Shakespeare-nél. Mai életünk lüktető tempója számára eredetiben túl lassúak. Fel kell őket gyorsítani. Évekkel ezelőtt, a két másik O'Neill esetében beigazolódott számomra: határozott kézzel húzni kell belőlük, hogy világosan álljon a néző előtt a tiszta drámai szerkezet, és a mű teljes lélektani igénnyel és hűséggel eljátszható legyen . . . Egyébként meggyőződésem, hogy jó ezekhez a drámákhoz vissza-vissza térni, mert szép mesterségünknek itt vannak megvetve az alapjai . . .

Elképzelhető, hogy színházunk a shakespeareihez hasonló sorozatot tervez?

— Szeretném remélni. Ha a közönségnek tetszeni fog, akkor jövőre is eljátszunk egy O'Neillt, vagy valaki mást ebből a fajtából.

Kire gondol?

— Mindenek előtt Csehovra Ibsenre . . . És ha Miller írna valami újat . . .

Az eredetihez képest az előadás nagyot fog-e változni?

— Nagyot fog változni. Tömény és tömör dráma lesz, lendületes előadás. Legalább is mindannyian erre törekszünk.

A rendező szerint, rövidre fogva, miről szól ez a játék?

— Le kell számolni az illuziókkal . . . Mindenkinek úgy kell élnie, hogy azt, akivel él, igazi önmagához eljuttassa, mert csak így van értelmük az emberi találkozásoknak . . .

EGY IGAZI ÚR
MŰSORNAPTÁR

április 19. péntek este 7 óra	Katona bérlet
április 20. szombat este 7 óra	Csortos bérlet
április 21. vasárnap du. 3 óra	Tsz. és nyugdíjas bérlet
április 21. vasárnap este 7 óra	Madách bérlet
április 22. hétfő	Szünnap
április 23. kedd este 7 óra	Somlay bérlet
április 24. szerda este 7 óra	Kelemen bérlet
április 25. csütörtök este 7 óra	Déryné bérlet
április 26. péntek este 7 óra	Blaha bérlet
április 27. szombat este 7 óra	Jászai bérlet
április 28. vasárnap du. 3 óra	Móra bérlet
április 29. hétfő	Szünnap
április 30. kedd du. 3 óra	Ifjúsági A-bérlet
április 30. kedd este 7 óra	CSÉB-bérlet
május 1. szerda este 7 óra	Bajor bérlet
május 2. csütörtök du. 3 óra	Ifjúsági C-bérlet
május 2. csütörtök este 7 óra	Arany bérlet
május 3. péntek este 7 óra	MAKRA A Szolnoki Színház Vendégjátéka
május 4. szombat este 7 óra	Berky bérlet
május 5. vasárnap du. 3 óra	Gózon bérlet
május 6. hétfő	Szünnap
május 7. kedd este 7 óra	Főiskolás bérlet
május 8. szerda du. 3 óra	Ifjúsági B-bérlet
május 9. csütörtök	Nincs előadás
május 10. péntek este 7 óra	KÉPZELT RIPORT EGY AMERIKAI POPFESZTIVÁLRÓL Bemutató előadás Katona bérlet

KELEMEN LÁSZLÓ SZÍNPAD

Április 19-én, pénteken este ½8 órakor

VIRÁGFAKADÁS
GYÓLAY VIKTÓRIA DALESTJE

Közreműködnek:
A KECSKEMÉTI VONÓSNÉGYES
FARÁDY ISTVÁN
TROKÁN PÉTER
Zongorán kísér: **KERNY KÁLMÁN**

Április 24-én, szerdán este ½8 órakor

TOMBOL A HOLD
TOLNAI MIKLÓS ÖNÁLLÓ ESTJE

KELEMEN LÁSZLÓ SZÍNPAD

(A Kecskeméti Katona József Színház Kamaraszínháza)

április 16-án, kedden délután 6 órakor
április 20-án, szombaton este ½8 órakor
április 25-én, csütörtökön este ½8 órakor
április 26-án, pénteken este ½8 órakor

TALÁLKOZÁSOK...

Amelynek során Guy Foissy, Aldo Nicolaj, Federico Garcia Lorca, Balázs Béla és még sokan mások megpróbáltatnak a szembesítésben arra nézvést, hogy mi az igazság, pontosabban mi a titok a mindannyiunkat öröktől fogva gyötrő kérdésben: mit jelent bennem a MÁSIK és mit jelentek a másikban ÉN — avagy mit jelenthet egymásnak a FÉRFI és a NŐ.

Játék 4 tételben, 2 részben

Játsszák:

PÉCSI ILDIKÓ

TROKÁN PÉTER

és még nem sokan mások

Szcenikus: Szászfy György

Tervezte és rendezte: ANGYAL MÁRIA

Az előadásokat a volt Megyei Tanács nagytermében (Katona József tér 8.) tartjuk.
Jegyek a színház pénztárában (telefon: 11-065) és előadás előtt a helyszínen válthatók.
Csoportos jegyigénylés a színház szervező irodájában (telefon: 12-494).

Ismét nagy siker volt

Gyermekszínházunk legutóbb Pancso Pancsev bolgár szerző „A négy süveg" című, népmesei elemekből szőtt mesejátékát mutatta be.

Ruszt József rendezte, a szereplők: Bende Ildikó, Faluhelyi Magda, Frankói Sári, Gyulai Antal és Varsa Mátyás. A díszletet Szászfay György tervezte.

ÉVADZÁRÓ BEMUTATÓNK:

Déri—Pós—Presszer—Adamis:

KÉPZELT RIPORT EGY AMERIKAI POP-FESZTIVÁLRÓL

Musical 2 részben

MŰSORNAPTÁR

május 10. péntek este 7 óra	Katona bérlet
május 11. szombat este 7 óra	Csortos bérlet
május 12. vasárnap du. 3 óra	Tsz. és nyugdíjas bérlet
május 12. vasárnap este 7 óra	Madách bérlet
május 13. hétfő	Szünnap
május 14. kedd du. 3 óra	Ifjúsági A-bérlet
május 14. kedd este 7 óra	Főiskolás bérlet
május 15. szerda este 7 óra	Kelemen bérlet
május 16. csütörtök du. 3 óra	Ifjúsági C-bérlet
május 17. péntek du. 3 óra	Ifjúsági D-bérlet
május 18. szombat este 7 óra	Jászai bérlet
május 19. vasárnap du. 3 óra	Móra bérlet
május 19. vaásrnap este 7 óra	Bérletszünet
május 20. hétfő	Szünnap
május 21. kedd este 7 óra	Somlay bérlet
május 22. szerda du. 3 óra	Ifjúsági B-bérlet
május 23. csütörtök este 7 óra	Déryné bérlet
május 24. péntek este 7 óra	Blaha bérlet
május 25. szombat este 7 óra	Berky bérlet
május 26. vasárnap du. 3 óra	Gózon bérlet
május 27. hétfő	Szünnap
május 28. kedd	Nincs előadás
május 29. szerda este 7 óra	Bajor bérlet
május 30. csütörtök este 7 óra	Arany bérlet
május 31. péntek este 7 óra	Bérletszünet
június 1. szombat este 7 óra	Bérletszünet
június 2. vasárnap du. 3 óra	Bérletszünet
június 3. hétfő	Szünnap
június 4. kedd este 7 óra	CSÉB-bérlet
június 5. szerda	Nincs előadás
június 6. csütörtök este 7 óra	Bérletszünet
június 7. péntek este 7 óra	Bérletszünet
június 8. szombat este 7 óra	Bérletszünet
június 9. vasárnap du. 3 óra	Bérletszünet ÉVADZÁRÓ ELŐADÁS

MIVEL NYÚJT TÖBBET AZ ELŐBÉRLETEZÉS?

Nagyobb anyagi kedvezményt!
(15%-kal szemben 20%)
Régi helyét megőrizheti!
És el fogja kerülni az őszi zsúfoltságot!
Tehát: Minden régi bérlőnek érdemes az előbérletezés időtartama alatt bérletet vásárolnia!

MIT NYÚJT A SZÍNHÁZBÉRLET?

Anyagi kedvezményt!

Részletfizetési lehetőséget!

Helybiztosítást!

15%-os kedvezményt a bérleten kívüli színházi előadásra!
(Pl. Szolnoki Színház, Szabadkai Népszínház, Zombori Népszínház)
15% kedvezményt a Kelemen László Színpad rendezvényeire!
Díjmentes gyermekmegőrzést, óvónői felügyelettel a vasárnap délutáni bérlettulajdonosok gyermekei részére!
Jogot, hogy színházbérletét átruházhatja, és akadályoztatás esetén más napra is érvényesíttetheti!

Váltson színházbérletet!

Használja ki a nagyobb kedvezményt

Színházbérletet már az előbérletezéskor vásároljon

Minden kedves régi bérlőjét várja május 10-től június 8-ig a hivatalos idő alatt

a színház szervezési irodája

O'NEILL:

EGY IGAZI ÚR

Színmű 2 részben

Fordította: Vass István

Szereplők:

Maloi	**Farády István**
Melody	**Fekete Tibor** Jászay-díjas
Cregan	**Baranyi László**
Sarah	**Szakács Eszter**
Nora	**Koós Olga**
Roche	**Hetényi Pál**
O'Dowd	**Varsa Mátyás**
Riley	**Kölgyesi György**
Deborah	**Gurnik Ilona** Jászai-díjas
Gadesby	**Mezey Lajos**

Díszlettervező: Csányi Árpád
Jászai-díjas

Jelmeztervező: Poós Éva

Rendező: Ruszt József

74. 41 508 Petőfi Nyomda, Kecskemét — F. k.: Csaplár Vilmos